

[Mimi Jakobsen]

På nogenlunde samme tidspunkt ved førstebehandlingen af finanslovforslaget var vi mange, der konstaterede, at tonen i år var mere fordragelig, mere samarbejdsvillig, mere positiv, end den havde været meget længe, og ganske uanset at vi i dag naturligt har nogle ordførere fra nogle partier, som ikke er blevet sat ud af spillet, men som har sat sig selv ud af spillet, som gør, hvad de kan for at bjæffe ivrigt fra sidelinien, synes jeg, det ville være rart at komme tilbage til både realiteternes verden og til en konstatering af, at ikke alene har vi fået et bredt forlig om denne finanslov, men vi har også fået en finanslov med et indhold, som er ganske glimrende.

For det er jo faktisk det, man har fået reaktioner om fra den omverden, der særligt iagttager, hvad vi beskæftiger os med i Folketinget, fra erhvervsorganisationer og fra organisationer af anden art og observans, at det slet ikke var så tosset endda, plus selvfølgelig lettelsen over, at vi ikke skulle igennem endnu en krise om en finanslov – for slet ikke at snakke om et valg om en finanslov. Man har også hæftet sig ved, at indholdet af denne finanslov slet ikke er så tosset endda, og jeg kan roligt sige, at det er absolut også Centrum-Demokraternes opfattelse.

Det ligger mig meget fjernt at kaste vrage på forlig, vi tidligere har indgået – det kunne jeg faktisk ikke drømme om – men jeg vil gerne sige, at med CD's øjne er denne finanslov indholdsmæssigt fuldt på højde med de finanslove, der er vedtaget i de senere år, også i de år, hvor Fremskridtspartiet deltog i forliget – det var vist i øvrigt kun ét år, men det skal ikke skulle os ad.

Det, der var afgørende for CD, var, og det fremhævede vi jo også ved førstebehandlingen, for det første, at vi fik overholdt det udgiftspolitiske måltal, som af flere grunde er vigtigt. Man kan diskutere, om det nu er en frygtelig katastrofe, om det er 244, 245, 246 mia. kr. Men man kan ikke diskutere, at den signalvirkning, der ligger i, at vi strammer os an for at holde dette måltal, signalet om, at vi gør os umage for at holde de offentlige udgifter i ro, er vigtigt. Det har regeringen naturligt lagt meget vægt på. Det er jeg glad for også blev slutresultatet. Vi var ikke helt sikre på, om det kunne lade sig gøre på kroner og øre. Jeg synes, vi kan sige, at det har kunnet lade sig gøre, og det synes jeg er meget vigtigt.

Det andet, vi lagde vægt på fra CD's side, var, at nogle af de besparelser, som regeringen lagde frem, blev erstattet af andre måder at gøre tingene på. Og det er de blevet. Det vil jeg gerne takke regeringen for. Jeg synes, vi har mødt en forståelse for, at når der nu var så megen modvilje mod disse forslag, måtte vi finde på noget andet. Det var ikke sådan, at regeringen ikke kæmpede for dem eller ikke opretholdt dem meget længe endda, den ros skal de have – hvis det er en ros – men ikke desto mindre var det, da vi nåede til de afgørende timer, allerede sivet godt ind hos regeringen, at så måtte vi finde på noget andet, og jeg synes, at det var bemærkelsesværdigt, at så kunne det altså også lade sig gøre. Det var dejligt, og det lattede mange ting, også i det videre forløb.

Det var endvidere vigtigt, at vi, når vi nu skulle have disse ting til at hænge sammen, altså på den ene side ikke disse besparelser, men i givet fald nogle andre og en overholdelse af måltallet, så ikke fik udvist mere kreativitet ud i det bogholderimæssige end rimeligt var, end traditionen tilsiger. Også det mål må jeg sige at jeg synes vi har opfyldt.

Derfor forstod jeg slet ikke hr. Kim Behnkes bemærkninger om, at vi havde haft flere engangsindtægter – og så blev der kastet store bebrejdede blikke på Socialdemokratiet – end vi har haft før. Det passer notorisk ikke. Jeg luskede for en sikkerheds skyld over til finansministeren for at høre, hvor store disse engangsindtægter var, dengang Fremskridtspartiet var med i forliget. Det var større engangsindtægter, end der er i denne finanslov. Vi var i kredsen i år enige om, at det tal skal vi gerne have nedbragt år for år, således at man kan tage disse engangsindtægter som lidt boller på suppen i løbet af året, noget, der kan være med til at forbedre underskuddet osv., men at man i stadig mindre grad skal indregne nogle sådanne. Det er en fælles målsætning, og det synes jeg er helt rimeligt. Men at stå og påstå, at fordi det var et bredt forlig og man skulle have Socialdemokratiet med, så blev der virkelig åbnet for kreativiteten og for fusknumrene og fupnumrene, og jeg ved ikke hvad, som der blev sagt her, det er ganske uden hold i virkeligheden.

Den tredje ting, vi lagde vægt på i forbindelse med forhandlingerne omkring finansloven, var, at vi i fællesskab tillod en lille smule mere